

QUÈ POT LA JOVENTUT BEN DIRIGIDA?

La joventut, arbre florit en plena primavera; nau, que amb fermesa desfà la força de les ones engolidores i arriba a port segur; nau, que amb l'agilitat desafia la gran immensitat dels espais, és un element indispensable en la societat.

Llegiu, repasseu els articles des dels més coneguts i acreditats diaris, fins al més humil dels portantveus, oïu i recordeu tots els discursos que podeu, i notareu que la majoria d'ells tenen per objecte la joventut. Té res d'estrany? No, ja que hom veu en ella l'esdevenidor de la societat; cada partit polític, cada secció, de les moltes en que es divideix la societat, la considera molt important per a la nutrició de llurs rengles respectius en el dia del demà, i la societat sap que per obtindre els fruits, pels quals esmerça totes les seves forces, que per arribar al port i terme dels seus afanys, i atravessar els espais dels obstacles que s'oposen a la consecució dels seus ideals, són necessàries: l'entusiasme, la fermesa i l'agilitat de la joventut. I ara més que mai sembla que les sirenes fascinadores de la joventut s'esforcin en augmentar els seus clams. Què hem de fer nosaltres joves? Per quin partit polític, per quin estament de la societat hem de treballar ajudant-la abnegadament? Un consell ens dóna *L'Espiga*: els joves sols deuen gastar llurs energies, sols deuen sacrificar-se per a que regni en llurs famílies, de quines són els fruits, la pau i benestar cristià, i si aquest benestar i aquesta pau familiar existís en totes les llars, creieu que d'ella en pervindria la pau dels pobles i de la societat, puix de la família en neix immediatament el poble i remotament la societat entera, i per consegüent de la família cristiana en resulta el poble cristià, i de la família amb pau en resulta una societat pacífica i el pacifisme és la política més noble.

Doncs nosaltres, joves esplaistes, que volem la pau de la societat, no quedem enrera en aquest afer, buscant la pau i germanor en el poble de Castelló. Com? Seguint el consell que ens dóna el nostre portantveu. Procurem el benestar en les llars dels nostres pares, seguint i posant en pràctica les moltes i saludables indicacions, que els reverends dirigents dels «Esplais» creuen convenient donar-nos, procurem aprendre d'obrar bé per pròpia